

povedó svojim plačam in igrajo brezplačno, da bi tako na noge pomagali hirajočemu nemškemu gledališču? To bi bil kaj dober recept temu bolniku! — Koliko vrednost imajo slovenske predstave, o tem se ne bomo pričekali z „Tagblattem“; občinstvu vstrezajo dobro, to kaže obilno obiskovanje, in to je najboljša kritika. Gotovo pa so take, da se nam jih ni treba sramovati! Vsaj to „Tagblatt“ sam potrjuje s tem, da o njih molči, ker jih hvaliti noče; lagati se pa, da so slabe, si vendar ne upa tolikim pričam v obraz. — Da „Tagblatt“ kvasi, da je filharmonično društvo in nemško gledališče zanimivo za celo ljubljansko prabivalstvo (der ganzen Bevölkerung Laibachs), predstave dram. društva pa le za mali del občinstva (für einen kleinen Theil des Publikums) to je nesramno-bahasto preziranje resnice, kakor jo le „Tagblatt“ v svoji slepi strasti izblekniti more! Kje pa je vendar „die ganze Bevölkerung Laibach's“, kedar je, kakor po navadi, tako prazno v nemškem gledališču, da bi se „Tagblattovci“ lahko v njem slepe miši lovili? Kako je vendar, da ta „ganze Bevölkerung“ ni v stanu napolniti našega gotovo ne prevelikega gledališča, kedar se igra nemški? In „mali del občinstva“ vselej napolni gledališče pri slovenskih predstavah! Saj vendar niso Slovenci tako široki in debeli, da bi „ein kleiner Theil des Publikums“ mogel gledališče vselej napolniti! — Konečno svetuje „Tagblatt“-modrijan, naj se ne izdaja toliko brezplačnih vstopnic pri slovenskih predstavah. Naj pogleda le pri gledališkemu kasirju dohodke slovenskih predstav, in videl bo, da ni treba dajati prostih vstopnic, in da je, hvala obilni podpori slovenskega občinstva, denarni stan društva ugoden, in še ni prišel iz ravnotežja. Gotovo hvaležno bi bilo dram. društvo sprejelo tudi mali dar hranilnice, poginilo pa tudi še ne bo zaradi tega, da se hranilničnim možem nova kočevska gimnazija zdi slovenskemu narodu bolj koristna nego slovensko gledališče! Naj tedaj le delajo „ad maiorem Germaniae gloriam“, a ne pozabijo naj vendar nikdar, da denar, s katerim ravnajo, je večidel iz krvavih žuljev slovenskega naroda.

Novičar iz domačih in tujih dežel.

Minister denarstva je državnemu zboru predložil v finančni postavi dohodke in stroške državne za letošnje leto, iz katerih se konec leta spet kaže primanjka za 70 milijonov gold., ktera bi se dala po ministrovih predlogih znižati na 30 milijonov. Največ denarja požre armada, ktera se pa tem manj more zmanjšati, ker so po vsem svetu homatije take, da tudi Avstrija mora stati na straži, ako se tu ali tam kak plamen vname, ki utegne seči tudi čez Avstrijo. Od zunaj homatije, doma finance žalostne — al ni zadnja ura, da se sedanje ministerstvo krepko vstopi na noge in išče podpore v zadovoljstvu narodov, ki so do grla siti tega, da jih tlači mala peščica nemških ljudi, ki v državnem zboru se nosijo za gospode in iz svojih pestí nočejo spustiti tiste ustave, ki je dedšina Schmerlingovega patenta. Kakor slišimo, so prišli zdaj na Dunaj prvaki česki in moravski ter se ž njimi posvetojuje minister Hohenwart. Morebiti vendar on pride do spoznanja, da decemberska ustava je grob Avstriji, in da le poguma je treba, da centralističnim ustavovercem zakličete: stojte! Sliši se tudi, da minister skliče vse ces. deželne glavarje na Dunaj v posvet, in to nam je dobro znamenje, ako mu ti pošteno povedó resnico, kaj narodi zahtevajo v vsaki deželi, ne pa nemškutarske klike. Na vprašanje poslanca dr. Rechbauerja: kdaj misli ministerstvo obljubljene predloge

prinesti v državni zbor, je grof Hohenwart odgovoril, da taki odgovori, kakor jih je slišal od Giskre in njegovih družnikov, niso vabilo vladi, da bi se to kmalu zgodilo. Sploh minister Hohenwart ustavovercem tako odgovarja, da čutijo, da jim je kos. Radovedno zdaj ves svet čaka, kako se bode izmotala Avstrija iz svojih notranjih zadreg. — Skupščina francoskih poslancev v Bordo-u je 1. dne t. m. po viharji seji z 546 glasovi zoper 107 sprejela tiste pogoje za mir, ktere smo omenili že v poslednjem našem listu. Le en glas je, da strašansko plačilo 5000 milijonov frankov bodo čutile vse države, kajti francoska vlada bode na posodo vzela denar na dolžna pisma (obligacije), ki bodo po nizki ceni prišla med svet in tlačila ves drug papirnat denar. Prerajtal je nekdo, da 5000 milijonov frankov v srebru vaga 500.000 centov, in, ker urni denarničar v eni uri prešteje 40.000 frankov, bi preštel 5000 milijonov še le v 32 letih, ko bi štel vsako leto 300 dni in vsak dan po 8 ur. Drugi dan (2. marca), ko je skupščina sprejela grozovite pogoje in odstavila cesarja Napoleona, ki je vso nesrečo francosko zakrivil, je 30.000 vojakov nemške armade po paradi pred nemškim cesarjem marširalo v Pariz in se tam ustavilo. Ulice so bile prazne, okna in štacune zaprte, mrtvaška tihota je vladala. Vsak Francoz škriplje s zobmi, preklinja Napoleona ter prisega maščevanje Nemcem. Na podlagi omenjenih pogojev se bode prihodnji teden mir sklenil v Bruselji. Avstrijski nemčurji pa, ki komaj čakajo, da bi si z nog odvezali „svinčene podplate“, ki jih še držijo v Avstriji, so že zdaj v Inspruku, Gradcu itd. delali priprave, da bi z veliko svečanostjo obhajali z mago prusko; al ministerstvo je to prepovedalo; zaradi tega pa je ogin v nemški strehi, in kolovodji nemčurski že se pripravljajo v državnem zboru hudo prijeti ministerstvo zaradi tega. Napravite raji mrtvaške bilje za sto in sto tisoče ljudi, ki so jih vbili in poklali v grozovitih bojih, pa pomagajte sirotam in vdovam, ki so zdaj na beraški palici!

Denarni zapisnik Matice slovenske.

Pri XX. odborovi skupščini so bili v Matico sprejeti naslednji udje.

a) med ustanovnike:

Visokorodni gospod Sigmund Conrad baron Eybesfeld, c. k.
predsednik vojvodine Kranjske v Ljubljani s . . . 100 gold.
Gospod Tavčar Anton, župnik na Raki s . . . 50 „

b) med letnike:

Z doneskom za 1869. leto:

„ Eržen France	{ bogoslovca v Ljubljani	2 „
„ Bohinec Žiga	{	2 „

Z doneskoma za 1869. in 1870. leto:

„ Zimerman Matija, župnik v Gradišnji	4 „
„ Šavnik Anton v Biljah	4 „
„ Stenovec Anton, kaplan v Begunjah	4 „
„ Gecelj Ign., župnik pri sv. Štefanu na Koroškem	4 „
„ Miklavc Jožef, gostilničar v Ribnici (Štaj.)	4 „
„ Medved Jakob, Ožbaldov sin v Lehni	4 „

Listnica vredništva. Ker resnica oči kolje, kakor pregovor pravi, je dopis iz Trsta v 8. listu „Novice“ iznemiril nektare tako, da sumijo zdaj tega zdaj unega za pisatelja. Na to jim povemo, da naš navadni dopisovalec ne dopisuje pod imenom „ud obeh čitalnic“, in da tudi od gosp. L. Haderlapa še nikoli nismo prejeli dopisa in tudi tega ne. „Novice“ imajo dopisnikov mnogo.

Kursi na Dunaji 7. marca.

5% metaliki 58 fl. 75 kr.	Ažijo srebra 122 fl. — kr.
Narodno posojilo 68 fl. 30 kr.	Napoleonori 9 fl. 89 kr.